

3. Ska det tredje eldirektivet tolkas så, att en medlemsstats lagstiftning, såsom den som avses i det nationella målet, genom vilken en särskild åtgärd har införts i form av en obligatorisk avgift för reglerade enheter, inklusive dem som innehar ett av tillsynsmyndigheten utfärdat tillstånd för att få leverera el, vilken avgift fastställs utifrån deras vinst, inklusive vinster som genererats från verksamheter bedrivna utomlands, inte iakttar kraven på öppenhet, icke-diskriminering och lika tillgång till konsumenter i den mening som avses i artikel 3 i nämnda direktiv, eftersom den innebär att reglerade enheter ska betala en avgift på den vinst som genererats (från elleveranser eller andra verksamheter) utomlands, samtidigt som avgiften, för en innehavare av ett tillstånd för elleveranser som utfärdats på grundval av ett i ursprungsmedlemsstaten utfärdat "pass-"tillstånd, enbart belastar den vinst som genererats i Republiken Slovakien?

⁽¹⁾ EUT L 211, 2009, s. 55.

Talan väckt den 8 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-384/18)

(2018/C 285/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Tserepa-Lacombe och L. Malferrari)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 25 i direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾ och artikel 49 FEUF, samt
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom att (i) förbjuda gemensam verksamhet utövad av revisorer å ena sidan och verksamhet utövad av finansiella mäklare, försäkringsmäklare, fastighetsmäklare eller all bankverksamhet och verksamhet avseende finansiella tjänster å andra sidan samt genom att (ii) tillåta Chambres de l'Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréé (IPCF) (sammanslutning för auktoriserade revisorer och skatterådgivare) att förbjuda gemensam verksamhet utövad av revisorer å ena sidan och småskalig eller kommersiell jordbruksverksamhet, å andra sidan har Konungariket Belgien underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 25 i direktiv 2006/123/EG och artikel 49 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36).

Talan väckt den 29 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-434/18)

(2018/C 285/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Patakia, G. Gattinara)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.4 jämförd med artikel 13.1 i rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall ⁽¹⁾ genom att inte till kommissionen anmäla sitt nationella program för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 15.4 jämförd med artikel 13.1 i rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall föreskrivs att medlemsstaterna ”så snart som möjligt”, dock senast den 23 augusti 2015, för första gången till kommissionen ska anmäla innehållet i sina nationella program innefattande alla de punkter som anges i artikel 12 i direktivet.

Kommissionen hävdar att det framgår av de handlingar som ingetts av Republiken Italien under det administrativa förfarandet att denna anmälan aldrig skett, eftersom de italienska myndigheterna ännu inte till kommissionen har anmält den slutliga texten till sitt nationella program för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

⁽¹⁾ EUT L 199, 2011, s. 48